

Το αίτημα της διαγραφής του χρέους είναι αίτημα απόλυτης προτεραιότητας που πρέπει να κινητοποιήσει όλους μας και να μη θεωρείται ένα «γραφικό» αίτημα μιας μειοψηφίας. Η καθημερινή κοινωνική βαρβαρότητα με την οποία έρχεται αντιμέτωπη η πλειοψηφία της εργαζόμενης κοινωνίας, η ραγδαία επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου, η συνεχής περιθωριοποίηση ολόενα και αυξανόμενων τμημάτων της κοινωνίας καθώς και τα τραγικά αδιέξοδα της νέας γενιάς σχετίζονται άμεσα με την ύπαρξη ενός εξωτερικού χρέους, του οποίου η εξυπηρέτηση κατασπαταλά οικονομικούς και παραγωγικούς πόρους, ξεζουμίζοντας με τρόπο προκλητικό και άδικο την κοινωνία. Το χρέος αυτό ούτε μπορεί ούτε πρέπει να πληρωθεί. Το μοναδικό χρέος που πρέπει να αναγνωρίσουμε είναι αυτό της ολοκληρωτικής και μονομερούς διαγραφής του.

Η ανοησία της βιωσιμότητας του χρέους

Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για την απόδειξη λογικών επιχειρημάτων από την παράθεση σχετικών στοιχείων που με τρόπο πασιφανή αποδεικνύουν ή απορρίπτουν την ορθότητα μιας θέσης. Η φιλολογία περί βιωσιμότητας του χρέους δεν έχει την παραμικρή λογική βάση όπως αποδεικνύεται και από τα παρακάτω επίσημα στοιχεία που έχει δώσει η Τράπεζα της Ελλάδος

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΟ ΕΥΡΩ

• Έτος	Ποσό (δισ . ευρώ)	Διαφορά (Κατά προσέγγιση)
• 2003	162,937	
• 2004	186,939	24
• 2005	226,309	40
• 2006	254,531	28
• 2007	310,941	56
• 2008	366,910	56
• 2009	417,713	51
• 2010	419,107	2
• 2011	389,547	-30
• 2012	453,124	60
• 2013	428,753	-25
• 2014	424,455	-4
• 2015	442,371	18

ΠΗΓΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ > Στατιστικά στοιχεία > Το Εξωτερικό Χρέος > Τριμηνιαία στοιχεία εξωτερικού χρέους <http://www.bankofgreece.gr/Pages/el/Statistics/externalsector/debit.aspx>

Παρατηρούμε μια τρομερή αύξηση του χρέους τα χρόνια ένταξης στο ευρώ, το οποίο φτάνει από τα **162,937 δις το 2003 στα 442,371 δις το 2015 (διαφορά 279,434 δις)**. Αυτό σημαίνει πως κάθε Έλληνας χρωστούσε το 2003 περίπου 16.000 ευρώ και σήμερα χρωστά γύρω στις 45.000 ευρώ. Σε μια

τετραμελή οικογένεια αναλογεί δηλαδή ένα χρέος της τάξης των περίπου 180.000 ευρώ. Ποιος νοήμων άνθρωπος θεωρεί πως αυτά τα τεράστια ποσά μπορούν να γίνουν βιώσιμα; Για την πρώτη δόση των 2,8 δις, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζοντας στον δρόμο των προηγούμενων ιδιωτικοποίησε το νερό, τα σχολικά κτίρια και άλλους δημόσιους οργανισμούς. Τα 2,8 δις είναι ελάχιστα μπροστά στο σύνολο του χρέους. Τι άλλα μέτρα θα πρέπει να περιμένουμε; Να μας περάσουν τις αλυσίδες; Να μας στείλουν στα σκλαβοπάζαρα; Να μας βάλουν να σκοτωθούμε για μια φρατζόλα ψωμί; Και όλα αυτά να γίνουν τα ποσά αυτά δεν πληρώνονται, αντίθετα θα αυξάνονται.

Η ανοησία της αποδοχής του χρέους

Εκτός όμως από το αναντίρρητο γεγονός της μη βιωσιμότητας υπάρχει ένας σοβαρότερος λόγος για τη διαγραφή του. Το χρέος αυτό είναι από κάθε άποψη παράλογο τόσο για την Ελλάδα όσο και για τις υπόλοιπες χώρες του κόσμου και το ζήτημα της διαγραφής του πρέπει να αποτελέσει κορυφαίο αίτημα των λαών και των εργατικών κινήματων όλων των χωρών. Το εξωτερικό χρέος είναι μια ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια των δικαιωμάτων και της ευτυχίας των εργαζόμενων όλου του κόσμου που καλούνται να το αποπληρώσουν, που υφίστανται τις ολέθριες συνέπειες των εργασιακών μεταρρυθμίσεων ή καλύτερα απορρυθμίσεων καθώς και της διάλυσης κοινωνικών κατακτήσεων για τις οποίες έχουν δοθεί αιματηροί αγώνες.

Πώς είναι δυνατόν τα δισεκατομμύρια των πραγματικών παραγωγών του κοινωνικού πλούτου να αποδεχτούν πως μπορεί να χρωστούν σε μια χούφτα παρασιτικούς καπιταλιστικούς οργανισμούς (Κεντρικές Τράπεζες, Εμπορικές Τράπεζες, hedge funds, ΔΝΤ κλπ) ποσά πολλαπλάσια του παγκόσμιου ΑΕΠ, τα οποία δεν έχουν την πραγματική παραγωγική υπόσταση. Τα ποσά αυτά αντιστοιχούν σε πλασματικά παρασιτικά κεφάλαια τα οποία η εργατική τάξη πρέπει μονομερώς να καταστρέψει για να μην καταστραφεί η ίδια.

Η νομισματική πολιτική της ΕΚΤ: «Η χρυσότοκος όρνιθα» του ευρωπαϊκού καπιταλισμού

Το πρόβλημα των εξωτερικών χρεών έχει οξυνθεί τρομερά και λόγω της νομισματικής πολιτικής της ΕΚΤ. Η σφικτή νομισματική πολιτική στο όνομα της συγκράτησης των τιμών είναι ένα τρομερό ψεύδος και η παραγωγή νέου χαρτονομίσματος έχει εκτιναχτεί από την αρχή της εισαγωγής του ευρώ υπερτετραπλασιάζοντας την ποσότητα των κυκλοφορούντων χαρτονομισμάτων από το 2002 ως το 2015 (ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΤΗΣΙΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΕΚΤ). Τα νέα αυτά χρήματα, που εμείς δε βλέπουμε γιατί έχουν συσσωρευτεί σε ελάχιστα χέρια, η ΕΚΤ τα χρησιμοποίησε για να δανείσει και να χρεώσει τα κράτη. Δηλαδή η ΕΚΤ, με ευθύνη όλων εκείνων των πολιτικών δυνάμεων, που στην Ελλάδα και σε όλες τις χώρες της ΕΕ, υπέγραψαν και στήριξαν τις νομισματικές και άλλες συνθήκες της ΕΕ, έχει δημιουργήσει ένα μονοπωλιακό μαγαζάκι δημιουργίας νέου χρήματος που την μετατρέπει στον «νταβατζή» των λαών. Το χρήμα αυτό δεν ανήκει σε κανέναν Ντράγκι, σε κανένα τραπεζίτη και ουσιαστικά είναι χρήμα που η ΕΚΤ έχει κλέψει από τους λαούς της ΕΕ.

Η νομισματική πολιτική της ΕΚΤ είναι ένας από τους βασικούς μηχανισμούς δραματικής όξυνσης του προβλήματος της χρέωσης στην ΕΕ μαζί με αυτόν της τοκογλυφίας και της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών σε βάρος των εργαζομένων. Τρεις ταξικοί μηχανισμοί που δείχνουν ακριβώς πως η ΕΕ και η ΕΚΤ είναι το στρατηγείο και το σφαγείο του ευρωπαϊκού κεφαλαίου σε βάρος όλων των λαών.

Η τακτική των σαρκοβόρων και η απάντηση των από κάτω

Σήμερα τα αρπακτικά του καπιταλισμού επιχειρούν να ξεσκίσουν τις σάρκες της Ελλάδας. Αύριο η όρεξή τους θα μεγαλώσει και θα συνεχίσουν ποιος ξέρει με ποια άλλη χώρα, ακολουθώντας την προσφιλή τακτική τους να απομονώνουν το εύκολο θύμα και αφού το κατασπαράξουν να προχωρήσουν στο επόμενο. Το χρέος της Ισπανίας υπερέβη φέτος το 100% του ΑΕΠ

(www.cnn.gr/money/story/43166/sta-1-107-tris-eyro-pleon-to-isaniko-dimosio-xreos) ξεπερνώντας το 1,1 τρις, παρουσιάζοντας τρομερά αυξητικές τάσεις. Το 2009 έφθανε το 52,7% του ΑΕΠ ενώ το προηγούμενο έτος ήταν 39,4%. Από την άλλη ο χρέος της Ιταλίας φτάνει τα 2,5 τρις, ποσοστό μεγαλύτερο του 130% του ΑΕΠ (<http://www.sigmalive.com/news/oikonomia/385756/bomva-25-trisekatomyrion-to-italiko-xreos>). Τα στοιχεία αυτά γεωμετρικής αύξησης ανάμεσα στα άλλα αποδεικνύουν τη σαθρότητα του επιχειρήματος πως το χρέος έχει δημιουργηθεί λόγω της τεμπελιάς των Ελλήνων, η δε γεωμετρική τους αύξηση καθιστά γελοία την άποψη πως το πρόβλημα θα ξεπεραστεί με τη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων. Τεκμηριώνουν τέλος την άποψη πως το πρόβλημα των εξωτερικών χρεών αποτελεί ένα κορυφαίο ταξικό πρόβλημα που πρέπει να απασχολήσει σοβαρά τα εργατικά κινήματα όλων των χωρών, που πρέπει να αναπτύξουν μια σύγχρονη διεθνιστική αντίληψη.

Το ανυποχώρητο αίτημα θα πρέπει να είναι η πλήρης μονομερής διαγραφή των εξωτερικών χρεών σε όλες ανεξαιρέτως τις χώρες καθώς και η εθνικοποίηση των τραπεζών με ταυτόχρονη δήμευση των περιουσιών των τραπεζιτών, τουλάχιστον στο ύψος των χρημάτων που αυτοί μας έχουν ληστέψει μέσω των ανακεφαλαιοποιήσεων. Το απόλυτα δίκαιο και κοινωνικά αναγκαίο αυτό αίτημα πρέπει να δονήσει κάθε γωνιά της χώρας μας και όλης της Ευρώπης και να επιβληθεί με μαζικούς αγώνες κόντρα στην καταθλιπτική συναίνεση όλων των καθεστωτικών δυνάμεων, που κάνουν τεμενάδες στις ληστοσυμμορίες της ΕΕ και της ΕΚΤ.

Ο Ταξίαρχης Κωστόγιαννης είναι μέλος της Μετωπικής Αριστερής Παρέμβασης εκπαιδευτικών Ν. Πρέβεζας